

Чилиева, когато този последния се връщаше на своето мѣсто. Офицеритѣ не трѣбва безъ нужда да бравиратъ съ своето юначество. Тѣ трѣбва да се пазятъ за рѣшителната минута, за да изпълнятъ дългътъ си.

Чилиевъ поизгледа Сокалски двусмислено и нищо му не отговори.

— Щабсъ-капитанъ — дружиненъ адютантъ, а прапорщици и подпоручици роти командуватъ, си помислихъ азъ, като гледахъ легналия въ окопа Сокалски.

— Моля ви, да не забравите довчера да се изпратятъ войници за шансовъ инструментъ, каза Чилиевъ адютанту, когато азъ му доложихъ за състоянието на окопитѣ. Относително же работата по окопитѣ, ще послѣдва распоредание, завърши той къмъ мене.

Слѣдъ като посѣдѣхъ още малко при дружинния командиръ, върнахъ се при ротата, още повече, че неприятеля усили топовната си и пушечна стрѣлба, — слѣдователно, можеше да се очаква нова атака.

Едва що бѣхъ сѣдналъ въ ложементъ, когато почувствувахъ едно силно удряние по лѣвото ми рамо изотзадъ, отъ което удряние въ очитѣ ми потъмня отъ болка. Прѣдмѣта, който ме удари бѣше едно парче отъ граната, около $1\frac{1}{2}$ кило.

Тази граната бѣше отъ нашитѣ — отъ кржглата батарея. Далечно задъ насъ, по направление къмъ казаната батарея, имаше нѣколко отдѣлни високи букови дървета, прѣзъ които отъ кржглата батарея стрѣляха по девети-глазката, а най повече по настѣпавшитѣ турски колони. Види се, че гранатата се е била ударила о клоноветѣ на нѣкое дърво, прѣснала се и, потѣквѣвъ начинъ, парчето отъ гранатата е рикошетирило, и най-послѣ, ме е ударило въ рамото. Тоя ударъ нѣмаше никакво за мене лошо послѣдствие.

Стъмни се, колкото може да се стъмни лѣтно врѣме въ лунна нощъ. Вслѣдствие силното физическо уморяване и напътеността прѣзъ цѣлия день на нервитѣ, всички се приготвлявахме, слѣдъ скромната вечеря, да легнемъ и да си подкрѣпимъ силитѣ за слѣдующия день.

До като мечтаяхме за почивка, шипченската позиция изведнѣжъ се огласи съ познатитѣ вече топовни и пушечни гърмежи, като при това хиляди гърла зареваха „алла, алла“.